

A BERUHÁZÁSOK MÉRÉSÉNEK NÉHÁNY KÉRDÉSE

I.

Hazánkban a dolgozó parasztsággal szövetséges munkásosztály — Pártunk vezetésével — szilárdan kezében tartja a politikai hatalmat, s egységes szocialista tulajdonban összpontosítja a termelési eszközök zömét. Ennek következtében népgazdaságunk, az egész népgazdaságot átfogó egységes állami terv alapján, a szocialista bővített reprodukció törvényei szerint fejlődik. Az egységes állami terv meghatározza, a szocialista bővített reprodukció törvényei biztosítják a termelőerők rohamos fejlődését, a dolgozó nép anyagi jólétének és kulturális színvonalának szakadatlan emelkedését, s végül — de nem utolsó sorban, — országunk honvédelmi képességének növekedését. Államunk egységes népgazdasági tervben szabja meg az újratermelés ütemét és méreteit, ezzel együtt a nemzeti jövedelem növekedését és eloszlását, valamint — a nemzeti jövedelem elosztása során — állami terv határozza meg a termelés bővítésére (új üzemek, gyárak létesítésére, meglévő üzemek korszerűbb technikai berendezéseinek beszerzésére), a dolgozó nép anyagi és kulturális életszínvonalának töretlen ívű emelésére (az egészségvédelem, a társadalombiztosítás, a népművelés, a közoktatás, stb. új intézményeinek létesítésére) folyósítandó pénzüsszegek — beruházások — nagyságát.

Ellentétben a tőkés gazdaságban a beruházások vonalán tapasztalható anarchiával, amelyet a profit utáni kíméletlen hajszja, s ennek következtében a nem szükségletre való termelés bővítése, a dolgozó tömegek életszínvonalának állandó csökkenése jellemez — a mi gazdaságunkban „... a termelés fejlesztését nem a konkurencia és a tőkés haszon biztosításának elve szabja meg, hanem a tervszerű vezetés elve s a dolgozók anyagi és kulturális színvonala rendszeres emelésének elve.”¹

A „tervszerű vezetés elve” maradéktalanul érvényrejuttatásának nagyszerű példája öt éves tervtörvényünk, s annak a beruházásokra vonatkozó fejezete.

Ahhoz azonban, hogy az öt éves tervünkben előírt nagyarányú beruházási munkálatokat maradéktalanul végrehajthassuk, hogy a népgazdasági beruházásokra előirányzott hatalmas pénzeszközöket helyesen, a legmészszebbmenő gazdaságosság követelményeinek megfelelően használjuk fel, elengedhetetlenül szükséges, hogy a tervszerű vezetés elve ne csak a távlati beruházási tervek készítésében, hanem az operatív munkában, a beruházások előkészítése, gazdasági és műszaki tervezése, kivitelezése és mindezek ellenőrzése során is a legkövetkezetesebben érvényesüljön. E feltételek teljesítése

elengedhetlenül szükséges a statisztika szempontjából is. A statisztika a tervek végrehajtásának és a végrehajtás ellenőrzésének eszköze, függvénye — ilyen értelemben — a tervnek: amennyiben a terv hiányos, a beruházások egyes kérdéseit nem öleli fel, a statisztika sem lesz képes ezen a téren a tervenellenőrzés feladatát betölteni. Ez a körülmény teszi szükségessé, hogy ezzel a kérdéssel — a statisztika szempontjából is — külön foglalkozzunk.

A tervszerű vezetés elvének az operatív munkában való következetes érvényesítése többek között lehetőséget nyújt:

elsőszor: arra, hogy a beruházások leghelyesebb ágazati és területi elosztását megvalósíthassuk. Ez biztosítja a népgazdaság valamennyi ágának és az ország valamennyi része gazdaságának gyors ütemű fejlesztését, biztosítja a természeti adottságok lehető legjobb kihasználását, és lehetővé teszi a termeléssel kapcsolatos társadalmi munkaráfordítások csökkentését;

másodsor: arra, hogy a beruházási munkák tervét és a következő évek építkezéseivel kapcsolatos tervező és kutató munkák tervét összhangba tudjuk hozni. Ez biztosítja a beruházások évi tervében előírt építkezéseknek műszaki tervvel és költségvetéssel való ellátottságát, s kiküszöböli az olyan építkezésekkel kapcsolatos tervező és kutató munkákat, amelyeknek építése a közeljövőben szükségtelen;

harmadsor: arra, hogy a terv- és költségelőirányzatok túlméretezettségét megszüntethessük, az építkezési munkák gépesítését fokozhassuk, az építési anyagok gazdaságosabb felhasználását biztosíthassuk, a beruházási építkezések költségeit jelentősen csökkenthessük;

negyedsor: arra, hogy az anyagokat és a beruházások pénzügyi eszközeit a szovjet példamutatások alapján — a legfontosabb és már folyamatban lévő építkezésekre tudjuk összpontosítani, az eszközöket számos építkezés között ne forgácsoljuk szét, — s végül

ötödször: arra, hogy a beruházások megvalósítását, a beruházásokra kiutalt hatalmas pénzeszlegek felhasználását gondosan ellenőrizni tudjunk.

Az ellenőrzés egyik eszköze a beruházási statisztika. Az alábbiakban az 1952. évi beruházási tervmunkálatok egyes kérdéseit lényegileg éppen az ellenőrzési munka, a beruházás — statisztikai munka szempontjainak szem előtt tartásával fogjuk tárgyalni.

II.

Az 1952. évi tervmunka tapasztalatai — legalább is a beruházások tervezése vonalán — azt mutatják, hogy a tervszerű vezetés elve még nem érvényesült minden vonatkozásban teljes egészében.

Vizsgáljunk meg ezzel kapcsolatban néhány konkrét kérdést.

A Szovjetunió Minisztertanácsa az 1947. évi állami tervre vonatkozó határozatában leszögezte, hogy

1. a beruházásokat semmi esetre sem szabad végösszegben tervezni, ráfordítások céljának feltüntetése nélkül;

2. a beruházási munkák tervének szigorúan elő kell írnia az építkezések határidejét, a kapacitások gyorsabb üzembehelyezését, a befejezetlen építkezések túlzott számának korlátozását, továbbá, hogy

3. a beruházási terv keretében elvégzendő munkákat össze kell hangolni a termelési kapacitások üzembehelyezésének és a lakóterületek építésének tervével.

Ezeket — a számunkra is iránymutató — megállapításokat a beruházások 1952. évi tervének összeállításakor nem tudtuk maradéktalanul végrehajtani.

Az 1952. évre legutóbb kiadott beruházási tervek általában forint-tervek, rovatok szerinti bontásban csupán „végösszegben meghatározott” keretszámok, amelyek nem tartalmazzák sem a létesítendő objektumok természetes mértékegységben kifejezett terjedelmét, sem az egyes létesítmények költségvetéssel alátámasztott értékét, a „ráfordítások célját”, sem az egyes létesítmények befejezésének, ill. üzembehelyezésének határidejét.

Kivételt ez alól csupán a súlyponti beruházások képeznek, amelyekre vonatkozóan tartalmaz a régi áras terv — általában normatívák alapján meghatározott — forint-értéket és negyedéves távlatban megjelölt üzembehelyezési határidőt. Ezek a határidők a termelőkapacitás belépésének szempontjából kerültek megállapításra, de koránt sem jelentik a kivitelezői munka befejezésének időpontját. A teljesség kedvéért meg kell említeni, hogy a minisztériumi tervek valamivel részletesebb bontásban tartalmazzak idővonatkozóan adatokat, azonban a beruházási tervek készítése vonalán tapasztalható rendkívül nagyarányú időbeli lemaradás ma még csak korlátozott mértékben teszi lehetővé az ellenőrzés szempontjából ezeknek a felhasználását.

*

A Szovjetunióban a népgazdaság valamennyi ágára vonatkozóan megállapított tervek összeállításával, felülvizsgálásával és jóváhagyásával egyidőben dolgozzák ki és hagyják jóvá a beruházási tervet.

A beruházási terv magában foglalja többek között:

1. a beruházások döntő irányának, az egyes iparágak fejlesztése kölcsönös viszonyának meghatározását;
2. a beruházási munkák volumene és az üzembehelyezendő állóalapok közötti arány meghatározását;
3. az összes limiten felüli beruházások címjegyzékét. (A címjegyzéket is a népgazdasági tervvel egyidőben hagyják jóvá.)

A beruházások tervezésének 1952. évi hazai gyakorlatában a beruházások döntő irányának, az egyes iparágak fejlesztése kölcsönös viszonyának meghatározása nem nyert maradéktalan megoldást, annak ellenére, hogy a beruházások ágazati szerkezetének tervutasításban történő központi meghatározása — nemcsak a beruházási terv teljesítése s a beruházások volumenének dinamikai tanulmányozása, hanem a beruházások megvalósítása útján a főbb gazdasági és politikai feladatok harmonikus érvényrejtését szemponkjából is rendkívül jelentős.

Ötéves tervünk megvalósítása során népgazdaságunk egész szerkezete jelentősen meg fog változni. Hazánk — az ötéves terv eredményeként — „a vas és acél országává, ipari országgá, a gépek országává” válik. Ezeknek a népgazdasági arányokban bekövetkező alapvető változásoknak az irányát legnagyobb részt éppen a beruházások ágazati struktúrájának meghatározása szabja meg. Ötéves tervünk e meghatározást tartalmazza. Ez azonban nem elegendő. A beruházások ágazati felépítését a mindenkori éves terveknek is meg kell határozniok.

A beruházási terveknek minisztériumok (és főhatóságok) szerinti összeállítása — a terv címzett jellege, és ezzel a terv végrehajtásáért való felelősség meghatározása szempontjából — nélkülözhetetlenül fontos. Minthogy

azonban a minisztériumok szervezeti felépítése nem teljesen egyezik meg a népgazdaság ágazati felépítésével, a beruházási tervnek minisztériumok (és főhatóságok) szerinti összeállítása még önmagában nem jelenti felvetett kérdésünk megoldását.

*

A beruházási munkák volumene és az üzembehelyezendő állóalapok közötti arálynak a meghatározását fel sem veti a jelenlegi tervezési munkánk. A néhány súlyponti beruházás üzembehelyezésére vonatkozó időmeghatározás koránt sem tekinthető — a beruházások ellenőrzésére és a beruházási munkálatok előrehaladásának elemzésére — elegendő, alapulvehető adatnak.

Az egész népgazdaság és a népgazdaság egyes ágai összes beruházásainak befejezett és befejezetlen beruházásokra való felosztása pedig rendkívül nagy jelentőségű. (Befejezett beruházásokon még a tárgyévben üzembehelyezendő beruházásokat, befejezetlen beruházásokon pedig az olyan beruházásokat értjük, amelyeket nem az adott évben, hanem csak későbbi időpontban helyeznek üzembe.)

A beruházásoknak befejezett és befejezetlen beruházásokra való felosztása alapvetően négy szempontból jelentős:

elsőszor: a termelési fejlesztésének folyó évi terve szempontjából;

másodszer: a termelési kapacitások fejlesztésének a következő évre (vagy évekre) vonatkozó feladatai szempontjából;

harmadszor: a beruházási eszközök szétforgácsolódásának megakadályozása, a beruházási eszközök hatékonyságának növelése szempontjából;

negyedszer: a beruházások elkészítése határidejének betartása, az építkezés ütemének meggyorsítása, a döntő eszközöknek a döntő helyekre történő koncentrálása szempontjából.

Nézzük ezeket a kérdéseket sorjában!

Mint ismeretes, a beruházási terv és az évi termelési terv egymással szoros összefüggésben kell legyen. Egy-egy iparág évi termelési terve meghatározásakor okvetlenül figyelembe kell venni az adott iparág évi beruházásait is. Ez más szóval annyit jelent, hogy egy-egy iparág évi termelési tervének maradéktalan végrehajtása — egyebek között — az évi beruházási program megvalósításától is nagymértékben függ.

Szándékosan így vetettük fel a kérdést, mert az 1952. évi beruházási terv is (nem iparágra, hanem minisztériumra vonatkozóan) így oldja meg a kérdést.

Az évi termelési terv meghatározásakor azonban, nem elegendő önmagában az évi beruházások terjedelmét számításba venni. A terv elkészítéskor döntően az adott évben üzembehelyezhető kapacitásokat, más szóval a befejezett (üzembehelyezendő) beruházásokat kell figyelembe venni. Fentiek nyilvánvalóvá teszik, hogy a befejezett (üzembehelyezendő) beruházásoknak a beruházások össz-volumenéből való kiemelése szükséges — a tervmunka során is.

A népgazdaság állóalapjai növelésének végrehajtásához szükséges munkálatok — különösen a hosszabb átfutási (építési) időt igénylő beruházások esetén — gyakran több évvel az üzembehelyezést megelőzően már elkezdődnek. Éppen ezért a beruházási terv kidolgozásakor a beruházások volumenének helyes meghatározása céljából szükséges, hogy a befejezett beruházásokon kívül a beruházások összterjedelmébe a nem a tárgyévben, hanem későbbi időpontban üzembehelyezendő ú. n. befejezetlen beruházások volu-

menét is számításba vegyük. E vonatkozásban nagy jelentőséggel bír a tervidőszak elejére tervezett, be nem fejezett (átmenő) építkezések volumene.

Az a körülmény, hogy a befejezetlen beruházások méretei meghatározzák a következő évben (vagy években) további létesítmények üzembehelyezésének lehetőségét és az áthúzódó beruházásokhoz szükséges különféle eszközök nagyságát, nyilvánvalóvá teszi a befejezetlen (áthúzódó) beruházásoknak a beruházások összvolumenéből való kiemelése szükségességét — a tervmunka során is.

A befejezetlen beruházások előirányzásának, a befejezetlen beruházások volumene szigorú korlátozásának, s az előirányzat szerinti maradéktalan teljesítésének a jelentősége rendkívül nagy.

A befejezetlen (áthúzódó) beruházásoknak a szükségesnél nagyobb állománya beruházási eszközöknek — nagyszámú építkezés közötti — szétforgácsolódását, a beruházási eszközök gazdaságos felhasználásának csökkentését eredményezi, növeli az építkezési költségeket s végső sorban fékezi a szocialista bővített újratermelés folyamatát.

A beruházásoknak befejezett és befejezetlen beruházásokra való felosztása során a beruházási munkálatok befejezési határidejének megállapítása komoly lendítő erőt jelent a beruházásoknak rövidebb időn belüli megvalósítására, és ezzel az építési költségek jelentős csökkentésére is.

A meghatározott feladatok kitűzése — a mi viszonyaink között — már önmagában is hatalmas mozgósító erőt jelent a munkásoknak és értelmiségieknek a terv maradéktalan, határidő előtti teljesítéséért vívott harcában, az építkezések ütemének meggyorsításában. A beruházási terv még eredményesebbé tudja tenni ezt a harcot, ha maradéktalanul megfelel a beruházási tervvel szemben támasztott azon alapvető követelménynek, mely szerint a beruházási tervnek a pénzeszközöket, az anyagokat és a munkaerőt döntően az üzembehelyezendő létesítményekre kell koncentrálnia.

*

A Szovjetunióban a beruházások címjegyzéke a beruházási terv egyik legfontosabb része.

A címjegyzék tartalmazza:

- a) a létesítmény megnevezését és helyét;
- b) tervezett kapacitását;
- c) a beruházás kivitelezésének kezdeti és befejezési időpontját;
- d) az adott építkezés műszaki tervéhez csatolt költségvetés szerinti értékét;
- e) a beruházás összvolumenéből az építési-szerelési munkák volumenét;
- f) a kapacitások befejezésének keltét; valamint
- g) az állóalapok üzembehelyezendő volumenét és az üzembehelyezés idejét.

A limiten felüli beruházások címjegyzékét — az abban foglalt költség-előirányzati és pénzügyi kalkulációkkal együtt — maga a szovjet kormány hagyja jóvá. A címjegyzék — mint erre B. Szmehov „A beruházások tervezése” című munkájában² rámutat — már eleve meghatározza:

- a) a termelési kapacitások és az állóalapok méreteit, illetve üzembehelyezésük határidejét;

² Megjelent a Magyar-Szovjet Közgazdasági Szemle 1952 áprilisi számában.

- b) az új létesítmények elhelyezését;
- c) az üzembehelyezés előtt álló létesítményekre összpontosítandó eszközök nagyságát;
- d) az egyes építkezésekhez szükséges készletek nagyságát.

„Igen fontos — írja Szmehov —, hogy a címjegyzékben a kapacitások üzembehelyezésének olyan negyedévi megosztását írjuk elő, mely teljesen megfelel az évi átlagos teljesítőképesség szükséges növelésének és összhangban van a kapcsolatos termelési ágak kapacitásai üzembehelyezésének határidőivel.“

A beruházások címjegyzékei, amint a rövid ismertetésből is kitűnik, a szovjet gyakorlatban, a beruházási terv szervez részét, alapját képezik. A népgazdasági beruházások költségelőirányzat szerinti értékben kifejezett egész terjedelmét a limiten felüli beruházások címjegyzékei és a limiten aluli beruházások együttes összege adják.

Fentiek következtében az egyes építkezéseknek a címjegyzékbe való felvétele, s így a beruházási tervben való szerepeltetése több előfeltételhez van kötve:

Műszaki tervvel és költségvetéssel nem rendelkező létesítményeknek a címjegyzékbe való felvétele tilos. Olyan építkezéseket, amelyeknek műszaki tervük még nincs, de tervezési feladattal már rendelkeznek — fel lehet venni a címjegyzékbe. Ezeknél a létesítményeknél azonban a tervében még csak előkészítő munkálatokat szabad végezni.

Hazai gyakorlatunkban a beruházások tervezése vonalán éppen a címjegyzékek összeállítására veti fel a legtöbb problémát, s éppen a címjegyzékek összeállításakor tapasztalható a legtöbb hiányosság. (Ezek a hiányosságok okai részben a már eddig tárgyalt hiányosságoknak is.)

A gazdasági tervezés vonalán tapasztalható hiányosságok részben annak következményei, hogy a beruházási tervek elkészítésekor (a címjegyzékek összeállításakor) nem állnak rendelkezésre az egyes megvalósítandó beruházási létesítmények műszaki tervei és költségvetései, részben pedig annak, hogy ezek hiányában alapulvett tervezési feladatok hiányosak, ill. az alkalmazott normatívák sok esetben helytelenek.

Nem tartozik szorosan a tárgyalt kérdéshöz, de megemlítjük, hogy a fentiek a kivitelezés vonalán is éreztetik hatásukat.

A Népgazdasági Tanács 1951. évben hozott 363. sz. határozata ellenére még ma is elég gyakori, hogy a teljes tervdokumentáció nemcsak a beruházások gazdasági tervezésekor, de még a kivitelezés megkezdésekor sem áll rendelkezésre.

A beruházások megvalósítása során további — szintén innen eredő — igen gyakori hiba, hogy a kivitelezés folyamán részleteiben elkészülő műszaki tervek és költségvetések sem tekinthetők kielégítőnek, részben a tervfeladat felületes, hiányos meghatározása, részben az előkészítő eljárás szabályainak be nem tartása, részben a tervező szervek számos esetben gondatlan munkája következtében. Emiatt igen gyakori az építés vonalán előforduló pót- és többletmunka, stb., amelyekre vonatkozóan azt a kérdést, hogy vajjon szükséges volt-e, vagy felesleges, még a legaprólékosabb egyedi műszaki ellenőrzés sem képes minden esetben eredménnyel eldönteni.

A beruházási építkezések költségeit sok esetben jelentősen növelő, említett tények alapvető okát abban látjuk, hogy a beruházási munkálatok

terve és a következő évek építkezéseivel kapcsolatos tervező- és kutatómunkák terve között nincs meg a szükséges összhang.

*

A *termelőerők helyes területi elosztása* is azok közé a kérdések közé sorolható, amelyet az 1952. évi beruházási tervmunka során nem oldottunk meg kielégítően. A területi tervezés még a beruházási tervmunka egyéb területének általános színvonalától is jelentősen elmaradt. A népgazdasági beruházások terve nincs minden részben felbontva megyékre, járássokra, stb.

Nem említve az országos jelentőségű és a jelentős beruházásokat, amelyeknek összefoglaló adatai egyáltalán nincsenek területileg bontva — még a helyi jelentőségű beruházásokra előirányzott összeg megyei felbontása körül is sokhelyütt bizonytalanság tapasztalható. Jóllehet egy-egy terület teljes tevékenységét felölelő ügynevezett komplex-tervek elkészítése rendkívül fontos, mert a területi párt- és állami szervek mozgósító, ellenőrző feladataikat nyilvánvalóan csupán ennek ismeretében tudják maradéktalanul ellátni.

A beruházások gazdasági tervezése néhány elvi és gyakorlati kérdésnek áttekintéséből megállapítható, hogy az 1952. évi beruházási tervmunka során — a jelenlegi adottságok között — nem éltünk kielégítően azokkal a lehetőségekkel, amelyeket a szocialista tervgazdálkodás számunkra biztosíthatna. A beruházások vonalán nem aknáztuk ki megfelelően a terv hatalmas mozgósító erejét, ami biztosítja, hogy a munkások és értelmiségiek a tervért vívott harc folyamán sikerrel küzdjék le a nehézségeket és biztosítsák egész népgazdaságunk további fellendülését. A beruházások 1952. évi tervezése vonalán nem érvényesült eléggé a szigorú központosítás és nem volt meg sok esetben a tervgazdaságban nélkülözhetetlen szigorú tervfegyelem. A tervkészítés munkájában tapasztalható hiányosságok, a nagyarányú időbeli lemaradás is mind erre utalnak.

III.

A beruházások gazdasági és műszaki tervezésének munkájában tapasztalható, csupán egy-két vonatkozásban tárgyalt hiányosságok természetesen megnehezítik a számbavétel és az ellenőrzés munkáját, s komoly mértékben kihatnak a beruházási statisztikai munka minőségére is.

A beruházási statisztika a népgazdasági beruházásokat, a beruházások megvalósításának folyamatát, e folyamat feltételeit és eredményeit tanulmányozza.

A beruházási statisztika alapvető feladata — a szocialista statisztika alapvető feladatából adódóan — a beruházási terv teljesítésének mérése, a beruházások megvalósítása terén tapasztalható hiányosságok és aránytalanságok feltárása, a tervszerűtlenség kimutatása. A beruházási statisztika fenti körülmények következtében a tervteljesítés méréséről azonban csupán globálisan ad értékelést. A tervek részleteiben való teljesítéséről csak azokon — az eléggé szűkkörű — területeken tud számot adni, amelyekre vonatkozóan a tervek rendelkezésre állnak. A beruházási statisztika sok vonatkozásban nem tudja eléggé feltárni a tartalékokat, nem tud rámutatni az esetleges lemaradásokra. Számos esetben nem tudja kellően értékelni a forintban és természetes mértékegységben rendelkezésre álló adatok közti helyes vagy helytelen arányt.

Ugyanakkor a műszaki tervek és költségvetések hiánya, ill. gyakori késedelmes elkészítése és sok esetben kielégítőnek nem tekinthető minősége — már a beruházások egyedi vizsgálatánál is rendkívül nagy problémát jelent, s korlátozza a statisztikai munka eredményességét:

a) megnehezíti a beruházások terjedelmének egyértelmű, megbízható értéki meghatározását;

b) pontatlanná (sok esetben alkalmazhatatlanná) teszi a folyamatos számbavétel során az objektum készültségi fokának meghatározását;

c) megnehezíti a beruházások értékelésének kérdését, a beruházások költségei alakulásának vizsgálatát, stb.

Nem kétséges, ha a statisztikai munkának e vonatkozásban nélkülözhetetlen előfeltételei megvalósulnának, a beruházási statisztika a terv minden részletében való teljesítéséről, összefüggéseiről jobban számot tudna adni, jobban rá tudna mutatni a konkrét hiányosságokra, jobban fel tudná tájni a lemaradásokat, s ezáltal komoly segítséget jelentene ahhoz, hogy a beruházásokat minden esetben határidőre, a beruházási eszközök legtakarékosabb felhasználásával valósítsuk meg.

*

Az 1952. év az ötéves terv döntő éve.

Az ötéves tervben előírt hatalmas beruházási feladatok minden vonatkozásban maradéktalan végrehajtása az 1952. évi beruházási program jó, helyes megvalósításától nagymértékben függ. Rendkívül fontos az 1952. évre eső feladatok közül az 1953. évi tervmunka helyes megszervezése és lebonyolítása, amelyet már most elindítottunk.

E cikkben a beruházások gazdasági és műszaki tervezése, valamint számbavétele és ellenőrzése vonalán tapasztalható hiányosságok közül csupán néhány kérdést ragadtunk ki. Azonban e néhány kérdés felvetése is rámutat arra, hogy a beruházások tervezésének és számbavételének munkája nem tart lépést a terv- és számbavételi munka egyéb területein elért eredményekkel és szocialista építőmunkánk hatalmas eredményei mögött elmarad.

Feladatunk — a szovjet elméleti és gyakorlati tapasztalatoknak az eddiginél sokkal alaposabb és eredményesebb felhasználásával — a beruházási terv- és számbavételi munka ma még számos vonatkozásban fennálló hiányosságainak megszüntetése, a munka színvonalának jelentős emelése, mert ezek is mind hozzájárulnak az ötéves tervünk megvalósítása során elért hatalmas eredmények továbbfejlesztéséhez.